

[Boeck-Hansen.]

Den højtærede Minister mente, at det var lidet praktisk at holde de løse Folk uden for denne Lov. Ja, men naar nu Hotel-ejerne og Restauratørerne mener, at det vilde være forfærdelig upraktisk at faa dem ind under denne Lov, saa maa dette vel ogsaa have nogen Betydning, specielt over for den højtærede Socialminister, der taler om dem, der kender noget til Sagen. Man skulde dog tro, at Restauratører og Hotel-ejere kender noget til de praktiske Forhold, naar Talen er om disse Ting.

Der er vel ogsaa nok noget rigtigt i, hvad den højtærede Socialminister siger: at naar der ikke er kommet flere Klager frem, er det, fordi nogle ikke har kunnet lide at komme med Klager, idet det kunde virke generende for dem. Nu vel, men naar den højtærede Minister samtidig taler om, at der ingen Klager er kommet frem over de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, kunde man jo sige, at det er akkurat den samme Bevæggrund, der har gjort sig gældende. Jeg føler mig overbevist om, at et offentligt Arbejdsanvisningskontor i mange Tilfælde arbejder langt mere mekanisk, langt mere stift end et privat Arbejdsanvisningskontor, hvor den private Konkurrence spiller saa stor en Rolle. Derfor mener vi stedse, at saa daarligt organiserede Folk som de løse Medhjælpere ved Hotel-terne, i det mindste saa længe de er det, stadig skulde have Lov til at søge Arbejde gennem de private Arbejdsanvisningskontorer.

Det siges, at de bliver udbyttet. Her maa jeg for det første have Lov til at understrege, at det er jo ganske frivilligt, om de vil søge disse private Arbejdsanvisningskontorer, og bliver de udbyttet, forekommer det mig, at det er meget dumt af dem, at de søger dem. Men fordi et enkelt Kontor kan have gjort sig skyldig i en saadan Udbytning — og jeg tvivler ikke om, at det er Tilfældet, der er jo brodne Kar i alle Lande —, synes jeg nu alligevel, det er haardt, at man fuldstændig tager Levebrødet fra samtlige Anvisningskontorer eller i hvert Fald trykker dem ned, saa de kommer til at leve meget kummerligt. Det ligner ikke Regeringen at tage Brødet fra Folk, og hvorfor i al Verden skulde saa disse Mennesker miste deres gode Udkomme!

Jeg for mit Vedkommende mener, at vi indgaaende maa drøfte Spørgsmaalet om de private Sygeplejersker. Det kan godt være, at vi kan stille os imødekommende paa dette Punkt, det vil ganske afhænge af de Oplysninger, vi faar i Udvalget.

Jens Thomsen: Naar Landet samtidig hærges af Arbejdsløshed og Mangel paa Arbejdskraft, forekommer det os, at Tiden ikke er særlig belejlig til at lægge de private Arbejdsanvisningskontorer Hindringer i Vejen. Der var mere Grund til at animere til en saadan Virksomhed. Man siger, at de arbejds-søgende bliver udbyttet af de private Arbejdsanvisningskontorer, men det er jo fuldstændig frivilligt, om de vil benytte de private eller de offentlige Arbejdsanvisningskontorer. Det forekommer os altsaa, at Tiden er meget ubelejlig til at fremsætte et Forslag som det foreliggende.

Søren P. Larsen: Jeg kan fatte mig kort. Den højtærede Socialministers Bemærkninger gik jo ud paa, at Folk ikke rigtig turde vove at klage over de Forhold, de kom ud for ved de private Arbejdsanvisningskontorer. Af Bilag 2 til Betænkningen fremgaar det, at der under 22. Februar 1936 har været klaget af Medlemmer af Musikernes Arbejdsløshedskasse, som mundtligt over for Centralarbejdsanvisningskontoret har besværet sig over forskellige Forhold ved Anvisningen, og paa et Møde den 17. Februar 1936 har Musikernes Arbejdsløshedskasse beklaget sig over, at de var Genstand for Udbytning ved Engageringsbureauernes Virksomhed og derfor anmodede Myndighederne om Beskyttelse.

Over for saadanne Henvendelser kan Regeringen selvfølgelig gaa to Veje. Den ene Vej er den, Regeringen har fulgt, nemlig at sige: Saa lukker vi hele Butikken, saa indfører vi Lovbestemmelser med det Formaal. Den anden Vej er at søge at dæmme op for disse Misbrug, og ingen fornuftige Mennesker, hverken i denne Sal eller udenfor, vil modsætte sig Bestemmelser, hvorefter de private Kontorers Indehavere ikke kan udbytte dem, der søger disse Kontorer. Men jeg forstaar saa inderligt godt, hvorfor Regeringen har fulgt den Vej, den er slaaet ind paa. Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen siger, at de Organisationer, der her er Tale om, endnu er svage. Jeg vil dertil sige, at denne Svaghedstilstand vil de hurtigt komme ud over, efterhaanden som man lukker af for de private Arbejdsanvisningskontorer og henlægger al Anvisning til de offentlige Kontorer, der i Henhold til Loven fortrinvis skal anvise Arbejde til dem, der er arbejdsløshedsforsikrede, det vil sige de organiserede. Hvis man ser til Bunds i Forholdene, er det jo givet, at det er disse Formaal, der skal plejes.